

Acının Öyküsü

— Ayşe Manav · 07 Aralık 2012

Zaman akıp giderken gözlerimden,
Acının öyküsüdür avuçlarımdan süzülen,
Hüzün yağarken kalbimin en kuytusuna,
Fırar ettim zifiri geçmişten,

Hayallerimi emanet edip düşlerime,
Kumdan kaleler diktim,
Yüreğimin en tepesine
Talan olmuş yüreğim ağlar içten içe.

İsyanlar volkan olup kalbimden taşıyor,
Kelimeler yüreğimde sessizce patlıyor,
Dilimde tüm feryatlar,
Çılgılık çılgılığa koşarken,
Dudaklarımda kelepçe,
Kalbimde acıların izleri kanıyor.

İsterdim ki gözlerim gülsün bakarken,
Gözyaşlarım akmasın geçmişi anarken,
Yüreğim yanmasın zamanın içinde koşarken.
Bedelini ödedim her nefeste,
Hayat avuçlarımdan kayarken. Ayşe Manav